

Ljudje so navadno ponosni na mesto, v katerem živijo in želijo tujcu, ki jim prihaja v goste, že prvi hip pokazati, da to mesto nekaj pomeni. Tako je povsod po svetu in celo v Sloveniji imamo nekaj primerov prav lepih tabel pri vseh vstopih v mesta. Toda ko se obiskovalec bliža Ljubljani — mestu heroju z gorenjske smeri, najprej opazi celo vrsto silno pomembnih napisov za najrazličnejše servise in hotele ter predvsem zve, da je v bližini imenitna gramoznica... (Seveda to ni kritika na račun podjetja, ki se je vsaj potrudilo in precej opazno opozorilo nase, tako da neki turist morda pomisli, da je prišel v mesto Prod.)

V Prušnikovi 74 je dom Centra strokovnih šol. To ni nič nenavadnega. Na stavbi vztrajno pušča žleb, ki namaka fasado. Fasada zato odstopa in pada, recimo, na mimoidoče. Tudi to ni nič nenavadnega. Nenavadno je le to, da v okviru Centra strokovnih šol izobražujejo tudi bodoče kleparje, zidarje in podobne strokovnjake. Kmečka logika bi tu kaj hitro ponudila kakšen sklep oziroma rešitev...

FOTOKRONIKA

Kadar se v združenem delu pogovarjajo o birokraciji, vsi takoj vedo, kam je treba vreči kamen. V sise, nise, zise, gise, kam pa drugam. V upravo, ki izumlja nove in nove papirje itd. Toda epidemija papiritisa nikakor ni zaobšla proizvodnje, o čemer zgovorno pričča naša tokratna fotografija: v neki izredno proizvodni organizaciji smo posneli tele gore materialov, ob katerih bi se še na naših sisih počutili kot smrkavci...

Afera v zvezi z novomeškim IMV je hudo prizadela tudi šišenske ropotulje, ki so jih svoj čas izdelali v sorodni tovarni (Litostroji). Tako je tale Renault 16 iz protesta zavil s ceste in sklenil, da ne bo vozil toliko časa, dokler bodo po njej vozakali »bratje«, prodajani v tolikšnih lumparijah in nategovarijah...

Ko so arhitektinjo, lastnico razpadajoče hiše v treji fazi ob Cesti na Laze (Koseze) sosede opozorili, da ji hiša propada, je rekla, hvala za obvestilo. In potem spet nič. Seveda je njena zasebna stvar, koliko denarja ima in če ga ima, problem je bolj v tem, da bi morala gradbišče po vseh predpisih zavarovati, če ga je že zamrznila, tako pa je postalo v nekaj letih imenitno (in zelo nevarno) igrišče za otroke iz bližnje in daljne okolice ter priljubljena sanitarna točka za lokalne pijančke. Zdaj, ko smo vilo tudi fotografirali, bo verjetno rekla — hvala za sliko...

Našemu fotoreporterju smo naročili, naj gre pred občinsko stavbo, si najde košček nedrsečega stojišča in čaka, da bo komu od mimoidočih korenito spodrsnilo. Drselo je kot hudič, toda nobena prava fotografija ni ratala, ker jih je pokvarilo bliskanje, ki se je množično pojavljalo ob sočnih kletvicah na račun... Koga, naj pa sam ugane.

Glasilo »Javna tribuna« izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana-Siška — Izdajateljski svet: Stanko Hvale (predsednik), Majda Lenič, Vinko Mihelič, Sava Mrevlje, Brane Praznik, Drago Primo, Alenka Stanič, Zlatko Šetinc, Boris Zajc, Ivo Zorčič, Kristina Zupančič — Ureja uredniški odbor: Franc Kmetič, Janez Kopač, Brane Praznik (predsednik), Franc Rozman, Zlatko Šetinc, Mario L. Vilhar — Naslov: »Javna tribuna«, 61000 Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 415, telefon 555-021, int. 287 — Tisk »Aero«, TOZD grafika, Celje — Po mnenju re publiškega sekretariata za informacije izvršnega sveta SRS št. 421/72 z dne 7. 2. 1974 je Javna tribuna oproščena prometnega davka. Rokopisov ne vračamo.